

מסורת הש"ס

(א) [מח. כח. יז. ע"ש, ג] [ומיד כו. ע"ש] לעיל ו'. יב. חולין קלח, (א) [ומיד כו. יב. כ"ה יד, ד] [כ"ה טו, י] (ס) ג"י ומן להם נשות, (ו) [כ"ב קט: כוטה מ: מלא: ו] [וטוה שס, (ח) [אין זה נמשך בשם מקום והוכן כדליתא לעיל כה. ובסוטה מ: מל: ובתמיד כ: והאמר מר, (ט) [בערוך פירס לזר כיון וקמית והוא קשה, (י) [כך מלחם הכל חייבין ככלאם לימא בערין ולא בשום מקום בש"ס ודע תמוז' כ"ה טו, ד"ה אלף וכו' מנחו הכל חייבין כלייתא וכו' ואימא לא לחייב כלייתא וכו' עיין שו"א והוא הדין וכו' וכו' [מנ"י, (ג) [בספסא מ:],

תורה אור השלם

1. את חקתי תשמורו בדומקא לא תרביע בלאים שדך לא תורע בלאים ובגד בלאים ששטנו לא יעלה ע"ה: וקראי י"ט טי עת לעשות לך הפרד תורקת: תהלים קיט קכו

גליון הש"ס

גמרא שמעת מינה בגרי כהונה ניתנו ליהנות. עיין פ"א מ"ט דגליון כ"ב: שם לעולם תחת ראשיהן. עי' בלח שבע סוף הרוית ד"ה אף כליו:

הגהות הב"ח

(א) גמ' הניחא למ"ד אכנטו כ"ג כ"ג בירוח"ב וזו הוא אכנטו של כן הדיוט בשאר ימות השנה אלף למ"ד אכנטו של כ"ג בירוח"ב וזו הוא הוה כ"ל:

הגהות הגר"א

[א] גמרא (בשאר ימות השנה) תל"מ:

לעזי רש"י

פילטר"א. (מצע) לַבְדִּי.

תוס' ישנים

גמ'. ש"מ תפ"יין מן הצד שרי. פי רש"י ולא חיישין (להפסקה) [להפסקה], ולא דק דפ"ק דתמיד [כו, א] [מפרס כדילא עימא (ולא) [דלח] חיישין ודלמח] מייגרי ופיל עיילי פי ואלח כיוון ששוכב עליהם. וז"ה היכי פשעי מורי מרב פסא דהא אורי גופיה דחוי מרחי ליה. י"ל דפשעי ליה הכי מדלח קאמר רב פסא דלמח כנגד ראשיהן, ועד דאומיקר מליהי דב אפי [ד]ואל לפי האמת [ד]פשעיט [ול]ה [וכנגד ראשיהן הוא דקאמר. מ"ר. תיבוק י"ה בשום בלא"ם. מיומ על מ' שפירס רביעי יעקב דכלאם כלייתא שחומרי כיוס וחומרי גס כלייתא אפי' על פי שאין כלייתא ניהנה כלייתא דמפרס במנחות פרק התכלת [ג, מ] גבי (טלית) [ומכלת] אין כי משום כלאם אפילו כטלית פטורה, ומאי שגא ליתא של כלאם מותר שרי. [במכלת] במקום מלח, ועד קשה דנכתלה

וסיפא אינטריך ליה. שניה דנקט משום ליתנן תחת ראשיהן ותו לא איכפת לן אס יפיח מלאחר שפושטנן: כנגד ראשיהן. אלל ראשיהן: שמע מיניה. מדמותר להניחן אללו לא חייס לשמא יפיח: מפילין מן הצד. להניחן אללו כשהוא יסן: הניחא. האי דלא חייס לכלאם למחן דלאמר אכנטו של כהן גדול כיוס הכפורים שהוא של כוך זהו אכנטו של הדיוט כל ימות השנה ואין כלאם כנגדי כהן הדיוט שפיר: לא וכו' וכו'. דשל הדיוט כל השנה של כלאם: קסיס פו. ואינן מחממין לפיכך אין כהן משום כלאם: נמטא. לזד אין זו משום כלאם דהעלאה דומיא דלנישה דלית כה הגאח תימוס הוא דליתסר: למדינה אסור. שנוהא כה דלך חול: סר גרייוס. מקוס מושכן של כומיס: עס לעשות לה'. כשכא עת לעשות דצר לשמו של מקוס מותר להפר כו תורה: לתלמיד במקוס סרב. לראש הכנסת ולסגן בפני כהן גדול ואינו כממעט כבוד הרב: כולה משום כבודו דכסן גדול. מרלין אומי ש"ס שררות הרב תמטה ממנו אלל כעלמא אין חולקין: אין

בא לו כהן גדול

פרק שביעי יומא

סמ.

בא לו. תפ"יין מן הצד שריין. פירס רש"י ולא חיישין שמא יסן כהן ופיח אלל כפ"ק דתמיד (דף כו.) מפרס טעמא אחרניא דלא חיישין דילמא מגגדר ונפל עליהו ואיכא כיוון תפילין: אלא לאמא דאמר לא והו אכנטו של כהן הדיוט מאי איכא כ"מימר. אע"ג דפלוגתא דמנאי היא בפרק קמא (דף יב.) הוא רוצא לייכז מתניתין דפ"ק דתמיד (דף כה:) היא דמקלפין ומניחין תחת ראשיהן אליכא דכזי עלמא:

קשין הן. תימה א"כ מאי היא דלאמר כפ"ק דערבין (דף ג.) ה"ל חייבין ככלאם כהניס לויס וישראלסי ופרין פשיטא ומשני כהניס אינטריך ליה סד"א הואיל ואיטמרי לגבייהו כלאם כעבודה שלא כעידן עבודה נמי ליטמרי קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין לא לא איטמרי כלאם לגבייהו ומירך ר"ת דלנישה והעלאה דהוו דלוריימא אסירי אפילו כקשין אלל הצעה דמדדנך לא גזרי כקשין ודלא כפרס"י שפירס קשין הן ומותרין כלנישה והעלאה ובספ"ק דיוס עוב (דף יד:) דתנן משלחין כ"יט כלאם ופרין כלאם למאי חוו ומשני כקשין מייירי נמי כזענה ואם תאמר והשנה היכי שרי והא כיון דהוו כלאם דלוריימא לענין לנישה והעלאה ליטמרו אפי' למוכרו לעובד כוכבים כדמתניא ס' (בסופסא) דכלאם (פרק ה.) הצגד שאזד כו כלאם הרי זה לא ימכרו לעובד כוכבים ולא יעשו מרדעת לחמור וכל שכן להלעי עתתו יש לומר היאה איירי דווקא כזאד וחישינן שמא יקרע כגדו ויחזור ויתפירו על גבי כגדו דלאמר כמס' ע"ו (דף ג.) גבי נדרות הטובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שתיחין לחמור שמה יבקע נזלו ויחזור ויתפירו על גא נזלו וזל אם היו הכלאים ניכרים מותר כדמתן במסכת כלאים (פ"ט משנה ד) תכריכי המת ומרדעת החמור אין בהם משום כלאים ואם תאמר והלאה הכא אפי' י' מנעות זו על גבי זו וכלאים מחמיתין אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן במסכת כלאים (פ"ט משנה ב) הכרים והכסמות אין בהם משום כלאים וי"ל דנמנעות שייך כריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אלל כמרדעת החמור וככרים וכסמות לא כשימא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרי מיהו אם כשזרי נוגע כהן אסור כדמתנא כהדיא גבי כרים וכסמות ובזכד שלא יכנסו כשזרי נוגע כהן והוא דלא כמרדעת ובלנישה והעלאה אסירי ככל ענין ואף על פי שאין שזהיז ר"י לה"ר שמעון מיינב"ל על אותם קושט פורפטייני"ש שיש כהן כלאי כגדים ומוכין של נמר אע"פ שהכגדים שעליהן הן של פשתן יש להמיר כדליתא בספ"ק דביצה (דף טו. וסס) לשון ר"י: כגדי כהונה היוצא בהן כדמיינה אסור. וכן משמע בפרק האיש מקדש (קדושין דף גז.) דלפ"י בעורה אסור לכתחילה ללוכשן שלא ללרך כעבודה דקאמר כגדי כהונה אין כהן מעילה לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת פי' שיוכלו להזהר להסירן מיד אחר עבודה ומשמע הא לכתחילה ללוכשן אסור להזהר וא"ת הא אמרינן בפרק האומר בקדושין (דף סו.) גבי ינאי המלך הקס להם כזין שזין עיינך אלמא שמומר להניחו אפילו הוה למקדש וליכא למימר דמיד מוקדש כו כעבורה דהתם משמע דליתא לא מוקדש כו מניעות כו מיהו דהא דקאמר ויתורה שזכנת מה תהא עליה ולא אמר נמי התורה שזכנת פה וימיו למאן דלאמר (לעיל ו:) דווקא עבודה על מנחו מרצה יכול להניחו כל שעה ואור"ת דלכזי עלמא יכול להניחו כל שעה מדכתיב ביה והיה על מנחו תמיד (שמות כח) ואף על גז דלינטריך לדרשא אחריתי לעיל בפרק קמא (דף ו:) שלא יסיח דעתו ממנו ושמה יש לומר מדכתיב תרי זימני והיה על מנח אהרן והיה על מנחו נפקא ויותר היה נראה לומר דשלא כדון עשה שהניח הכין מיהו הכא לא הוה מלי לכוזי דמורקא כו מניעות שפכר ככל המורה שזעל פה עד כתר הכי דדייק מדלח קאמר אלח תורה שזכנת מה תהא עליה:

וכי הא וקמא לך [וכי הא קמ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור. ובמקדש כיון שעתה עבודה וכן שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינה אין יוצאין כבגדי כהונה, והתניא כי ששמן הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרוס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חדשים שאינם מקדשים, ולמה קורא אותם בגדי כהונה שכן ראוי לכהונה. איבעית תישא עת לעשות לה' תפרי תורתיך. כלומר, עת כטבת היתה ארון למינה ממנה. הון הכנסת נוטל ספר תורה ונתנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אביי כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזיר לפניו. ובפרק י שחולין גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלוק לא רביה חולקין לו. וירושלמי, בכל אתר אימנר תולכיב אצל התורה וכו' מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שחן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אוריייתא גבי ירש גלותא. א"ר יוסי בר בון תמן על ידי של וזרעו של בית דוד משוקש שם אינן עבדין כמנהג אבהותהון. ובחן גדול עומד ומקבל וקורא. ורדייקין

מקרינא עומד עכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר (כי הא וקמא לך) [וכי הא קמ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור. ובמקדש כיון שעתה עבודה וכן שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינה אין יוצאין כבגדי כהונה, והתניא כי ששמן הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרוס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חדשים שאינם מקדשים, ולמה קורא אותם בגדי כהונה שכן ראוי לכהונה. איבעית תישא עת לעשות לה' תפרי תורתיך. כלומר, עת כטבת היתה ארון למינה ממנה. הון הכנסת נוטל ספר תורה ונתנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אביי כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזיר לפניו. ובפרק י שחולין גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלוק לא רביה חולקין לו. וירושלמי, בכל אתר אימנר תולכיב אצל התורה וכו' מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שחן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אוריייתא גבי ירש גלותא. א"ר יוסי בר בון תמן על ידי של וזרעו של בית דוד משוקש שם אינן עבדין כמנהג אבהותהון. ובחן גדול עומד ומקבל וקורא. ורדייקין

עין משפט נר מצוה

א ב מ"י מ"י מהלכות כלאים הלכה יב סמג ללאר רפ"ג טו"ח"י י"ד סימן שצ סעיף א:
א ב מ"י פ"ח מהלכות בית הבחירה הלכה ו:
א ב מ"י פ"ח מהל' כלאים הלכה יג טו"ח"י י"ד

סימן שצ סעיף ב כהג"ה:
א ב מ"י פ"ח מהל' כלי המזבח הלכה יא ופ"י מהל' כלאים הלכה לג ובכ"ה ט"ד:]

מוסף רש"י

אכנטו של כהן גדול. ראה לעיל ו' א ויש"י ומוסף רש"י שס. שמא תיכרך נימא אחת. ויש מימס גדוליס וגסוס כגון של דלופקין שקריין קר"ט ומתממת כמקומה ועובר משום לא תלבש טעטם, אי נמי מיהא כעלמא כיון דעיקר הכגד מהוה ומחממו מלמטה הויא לה הא לנישה דלית בה הנהא [ביצה יד.]. דמפסיק ליה מדי. שנתן כגד לחי כניסה (סס). אסור לישן עליהן. מדרבנן (סס). גבטא. כגד שקריין פלטר"א כעל"י. גמרא. קשה. כמו (ספסוס קיא). גמור מסאני, דכר שהוא כיון נעשה קשה, דנרש. מקוס. שריא. לניסיה. שאינו מחמם [ביצה טו.]. ש"מ חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב. מדקתני חון הכנסת נוטל ספר תורה ונתנו לראש הכנסת כו' ואין חון הכנסת נותנה לני"ג, אלח מוככד לא ראש הכנסת כמי הסגן ובפני כ"ג ודלא הכנסת מוככד הסגן בפני כ"ג, ש"מ חולקין כבוד לתלמיד, תלמיד קטן מוקד כבוד לתלמיד גדול ממנו ואע"פ שהרב שס ואין גבלי חן. וסמחא כמ"ד חולקין. דפלוגתא הוא כזס נותלין (כ"ב קיט:) גבי כותס ללפחד (ססוה טו.) כולה משום כבודו דכ"ג היא. ולעלם אין מוקדן והכא כולה משום יקרא דכ"ג הוא שמראה את מעלותיו מעלה למעלה ממעלה (סס).

רבינו הגנאל

והאי דקתני שניה משום סיפא. דקתני פורשטין ומקפלין ומניחין אותם תחת ראשיהן. ואמרינן ומינה את שמע וניתנו ליהנות דהא נותנין אותן תחת ראשיהן. ודדתינן לא תימא תחת אלא אימא מניחין אותם כנגד ראשיהן ולא ראשיהן ע"ל. ש"מ כשם כבגדי קדש מותר לישן כנגדם כך התפילין מותר לישן כנגדם אם הם נתינתו לו כן הצד. ובזרז לן דשניאוי דשנינן שניאוי הוא, דאי איפשר לישן על בגדי כהונה דאכנט כלאים הוא ומדאורייתא אסור בהעלאה עליה. ובמדרסן אסור להציעו תחתיו ולישן עליו ואפילו י' מצעות זו על זו וכלאים תחתיהן חליש עליהן. כך על זה הדרך סוגיא דרשמוהו זו טלקא. ואמר רב אשי אפי' תחת תחת ראשיהן כיון שהן קשין דהא חוטין כפול שאין אין נימא נשמטת מהן ונכרכת כבשרו כדריב הונא בריה דר' יהושע דאמר (גיטמא) [גיטמא] גמרא דנרש שריא. כלומר כיון שהוא קשה מותר לישן עליו

(כי הא וקמא לך) [וכי הא קמ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור. ובמקדש כיון שעתה עבודה וכן שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינה אין יוצאין כבגדי כהונה, והתניא כי ששמן הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרוס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חדשים שאינם מקדשים, ולמה קורא אותם בגדי כהונה שכן ראוי לכהונה. איבעית תישא עת לעשות לה' תפרי תורתיך. כלומר, עת כטבת היתה ארון למינה ממנה. הון הכנסת נוטל ספר תורה ונתנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אביי כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזיר לפניו. ובפרק י שחולין גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלוק לא רביה חולקין לו. וירושלמי, בכל אתר אימנר תולכיב אצל התורה וכו' מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שחן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אוריייתא גבי ירש גלותא. א"ר יוסי בר בון תמן על ידי של וזרעו של בית דוד משוקש שם אינן עבדין כמנהג אבהותהון. ובחן גדול עומד ומקבל וקורא. ורדייקין

מקרינא עומד עכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר (כי הא וקמא לך) [וכי הא קמ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור. ובמקדש כיון שעתה עבודה וכן שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינה אין יוצאין כבגדי כהונה, והתניא כי ששמן הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרוס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חדשים שאינם מקדשים, ולמה קורא אותם בגדי כהונה שכן ראוי לכהונה. איבעית תישא עת לעשות לה' תפרי תורתיך. כלומר, עת כטבת היתה ארון למינה ממנה. הון הכנסת נוטל ספר תורה ונתנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אביי כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזיר לפניו. ובפרק י שחולין גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלוק לא רביה חולקין לו. וירושלמי, בכל אתר אימנר תולכיב אצל התורה וכו' מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שחן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אוריייתא גבי ירש גלותא. א"ר יוסי בר בון תמן על ידי של וזרעו של בית דוד משוקש שם אינן עבדין כמנהג אבהותהון. ובחן גדול עומד ומקבל וקורא. ורדייקין

מקרינא עומד עכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר (כי הא וקמא לך) [וכי הא קמ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור. ובמקדש כיון שעתה עבודה וכן שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינה אין יוצאין כבגדי כהונה, והתניא כי ששמן הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרוס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חדשים שאינם מקדשים, ולמה קורא אותם בגדי כהונה שכן ראוי לכהונה. איבעית תישא עת לעשות לה' תפרי תורתיך. כלומר, עת כטבת היתה ארון למינה ממנה. הון הכנסת נוטל ספר תורה ונתנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אביי כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזיר לפניו. ובפרק י שחולין גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלוק לא רביה חולקין לו. וירושלמי, בכל אתר אימנר תולכיב אצל התורה וכו' מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שחן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אוריייתא גבי ירש גלותא. א"ר יוסי בר בון תמן על ידי של וזרעו של בית דוד משוקש שם אינן עבדין כמנהג אבהותהון. ובחן גדול עומד ומקבל וקורא. ורדייקין